«Золото — не дівка!.. Окрім того, що красива, розумна, моторна і до всякого діла дотепна — яке в неї добре серце, як вона поважає матір свою, шанує всіх старших за себе, яка трудяща, яка рукодільниця, що й себе, й матір на світі держить.»

«Хитрий, як лисиця, і на всі сторони мотається, де не посій, там і уродиться. І уже де і чорт не зможе, то пошли Макогоненка — зараз докаже.»

«Убожество моє, старость силують мене швидше замуж тебе оддати,— каже вона Наталці.— …Я тобі не ворог.»

«Могу лі — теє-то як його — без отсрочок, волокити, проторов і убитков получити во вечноє і потомственноє владініє тебе — движимоє і недвижимоє імініє для души моєй — з правом владіти тобою спокійно, безпрекословно і по своєй волі — розпоряджатись?»

«Хлопець виріс славний, гарний, добрий, проворний і роботящий; він од Наталки старший був годів три або чотири…»